

Seuraanto kirkon presidenttikunnassa

Kokous kahdentoista apostolin kanssa, maaliskuu 1844

Presidentti Wilford Woodruff (1807–1898) muisteli:

”Muistan viimeisen puheen, jonka [Joseph Smith] piti meille ennen kuolemaansa. – – Hän puhui seisaallaan noin kolmen tunnin ajan – – Huone täyttyi kuin kuluttavasta tulesta, hänen kasvonsa olivat kirkkaat kuin meripihka, ja Jumalan voima lepäsi hänen päällään. Hän selvitti meille meidän tehtävämme. Hän selvitti meille tämän suuren Jumalan työn täyteyden, ja puhuessaan meille hän sanoi: ’Minun pääni päälle on sinetöity jokainen avain, jokainen voima, jokainen elämän ja pelastuksen periaate, jonka Jumala on koskaan antanut kenellekään ihmiselle, joka on elänyt maan päällä. Ja nämä periaatteet ja tämä pappeus ja voima kuuluvat tähän suureen ja viimeiseen taloudenhoitokauteen, jota taivaan Jumala on ryhtynyt perustamaan maan päälle. Nyt’, hän sanoi puheen kahdelletoista, ’olen sinetöinyt teidän pääne päälle jokaisen avaimen, jokaisen voiman ja jokaisen periaatteen, jonka Herra on sinetöinyt minun pääni päälle.’ – –

Puhuttuaan meille tällä tavoin hän sanoi: ’Sanon teille, että tämän valtakunnan taakka lepää nyt teidän harteillanne. Teidän täytyy viedä se kaikkeen maailmaan, ja jos ette sitä tee, teidät tuomitaan.’ ” (Lainaus julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 556–557.*)

Puhuttuaan meille tällä tavoin hän sanoi: ’Sanon teille, että tämän valtakunnan taakka lepää nyt teidän harteillanne. Teidän täytyy viedä se kaikkeen maailmaan, ja jos ette sitä tee, teidät tuomitaan.’ ” (Lainaus julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 556–557.*)

Sidney Rigdonin vaatimus

Sidney Rigdon, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, saapui Nauvooseen Pittsburghista Pennsylvaniasta 3. elokuuta 1844. Hän kutsui koolle erityiskokouksen, joka pidettäisiin tiistaina 6. elokuuta, jotta kirkon jäsenet voisivat valita kirkolle suojelijan. Vaikutti siltä, että Sidney Rigdon yritti pitää tämän kokouksen, jotta kirkon jäsenet voisivat vahvistaa hänen asemansa kirkon suojelijana ennen kuin kaikki kaksitoista apostolia ehtisivät palaamaan lähetystyöstään Yhdysvaltain itäosista. Vanhin Willard Richardsin ja vanhin Parley P. Prattin ansiosta kokous onneksi siirrettiin pidettäväksi torstaina 8. elokuuta 1844, johon mennessä suurin osa apostoleista oli palannut Nauvooseen.

Sidney Rigdon väitti, että koska hänet oli aiemmin kutsuttu ja asetettu Joseph Smithin puhemieheksi (ks. OL 100:9), oli hänen vastuunaan ”valvoa, että kirkkoa johdettiin asianmukaisella tavalla” (julkaisussa *History of the Church, osa 7, s. 229.*)

James Strangin vaatimus

Joseph Smithin kuoleman jälkeen James Strang, joka oli kastettu helmikuussa 1844, väitti saaneensa Joseph Smithiltä kirjeen, jossa Joseph oli nimittänyt Strangin seuraajakseen.

Kirje oli väärennös, mutta siinä näytti olevan Joseph Smithin allekirjoitus, ja se harhautti joitakin kirkon jäseniä Strangin näyttäessä sitä heille. Strang sanoi myös, että hänen luonaan oli käynyt enkeli, joka oli antanut hänelle avaimet.

7. elokuuta 1844

Vanhimmat John Taylor, Willard Richards, Parley P. Pratt ja George A. Smith olivat jo Nauvoossa, kun Sidney Rigdon saapui. Suurin osa muista apostoleista, mukaan lukien Brigham Young, palasi Nauvooseen elokuun 6. päivän iltana 1844. Seuraavana päivänä, 7. elokuuta, apostolit kokoontuivat neuvostona John Taylorin kotona. Myöhemmin sinä iltapäivänä kaksitoista apostolia, korkea neuvosto sekä ylipapit pitivät yhteisen kokouksen. Presidentti Young pyysi Sidney Rigdonia kertomaan sanomansa pyhille. Sidney Rigdon julisti arkailematta, että hän oli nähnyt näyn eikä kukaan mies voinut seurata Joseph Smithiä kirkon presidenttinä. Sitten hän ehdotti, että hänet nimitettäisiin kansan suojelijaksi.

Kun Sidney Rigdon päätti puheensa, Brigham Young (1801–1877) sanoi:

”En välitä siitä, kuka kirkkoa johtaa, – – mutta minun täytyy tietää yksi asia: mitä Jumala siitä sanoo. Minulla on avaimet ja keino saada selville Jumalan tahto tästä asiasta. – –

Joseph antoi meidän päämme päälle kaikki ne avaimet ja voimat, jotka kuuluvat apostolinvirkkaan ja joita hän itse piti hallussaan ennen kuin hänet otettiin pois, eikä yksikään ihminen tai ihmisjoukko voi asettua Josephin ja kahdentoista apostolin väliin tässä tai tulevassa maailmassa.

Miten usein Joseph sanoikaan apostoleille: ’Minä olen laskenut perustuksen, ja teidän on rakennettava sille, sillä valtakunta lepää teidän harteillanne.’ ” (Julkaisussa *History of the Church, osa 7, s. 230.*)

8. elokuuta 1844 klo 10.00

Elokuun 8. päivänä 1844 Nauvoon pyhät kokoontuivat yhteen aamukymmeneltä kuullakseen Sidney Rigdonin vaatimuksen saada olla kirkon suojelija. Hän puhui tuhan-sille paikalle kokoontuneille pyhille puolentoista tunnin ajan selittäen, miksi hänestä pitäisi tulla kirkon suojelija. Monien mielestä puhe ei ollut innoittava.

Presidentti Brigham Young puhui lyhyesti ja sanoi, että hän olisi mieluummin palannut Nauvooseen surrakseen profeetan kuolemaa eikä joutuakseen nimittämään uuden johtajan. Hän ilmoitti, että johtajien ja jäsenten kokous pidettäisiin myöhemmin sinä päivänä kahdelta iltapäivällä. Monet kirkon jäsenet todistivat myöhemmin, että Brigham Youngin puhuessa he näkivät hänen ulkomuotonsa muuttuvan ja kuulivat hänen

äänensä muuttuvan. Hän oli näyttänyt ja kuulostanut profeetta Joseph Smithiltä.

Emily Smith Hoyt muisteli: ”Hänen puhetapansa, hänen kasvojensa ilme ja hänen äänensä sykähdyttivät koko sieluani. – Tiesin Josephin kuolleen. Kuitenkin usein hätkähdin ja tahtomattaniin katsahdin korokkeelle nähdäkseni, oliko puhuja Joseph. Ei ollut, siinä oli Brigham Young.” (Lainattu julkaisussa Lynne Watkins Jorgensen, ”The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness”, *BYU Studies*, osa 36, nro 4, 1996–1997, s. 142.)

Wilford Woodruff kirjoitti: ”Jos en olisi nähnyt häntä omin silmin, ei kukaan olisi saanut minua vakuuttumaan siitä, etteikö puhuja ollut Joseph Smith” (julkaisussa *History of the Church*, osa 7, s. 236; ks. myös Kirkon historia aikojen täytyessä, oppilaan kirja, uskonto 341–343, 2005, s. 309).

8. elokuuta 1844 klo 14.00

Kello kaksi iltapäivällä tuhansia pyhiä tuli paikalle ollakseen mukana tärkeäksi tiedetyssä kokouksessa. Brigham Young puhui selvin sanoin Sidney Rigdonin ehdottamasta suojelijan roolista ja siitä, miten Sidney oli kahden viimeisen vuoden aikana vieraantunut Joseph Smithistä. Sen jälkeen hän sanoi:

”Jos kansa haluaa presidentti Rigdonin johtajakseen, se saakoon hänet; mutta minä sanon teille, että kahdentoista koorumilla on Jumalan valtakunnan avaimet kaikkialla maailmassa.

Kaksitoista apostolia on Jumalan sormi nimittänyt. Tässä on Brigham. Ovatko hänen polvensa koskaan horjuneet? Ovatko hänen huulensa koskaan vapisseet? Tässä ovat Heber [C. Kimball] ja muut kaksitoista, riippumaton elin, jolla on pappeuden avaimet – Jumalan valtakunnan avaimet koko maailmalle: tämä on totta, Jumala minua auttakoon. He ovat Josephista seuraavia ja ovat kirkon ensimmäisen presidenttikunnan vertaisia.” (Julkaisussa *History of the Church*, osa 7, s. 233; ks. myös Kirkon historia aikojen täytyessä, oppilaan kirja, uskonto 341–343, 2005, s. 309.)

Monet pyhät huomauttivat, että puhuessaan sinä iltapäivänä Brigham Young näytti ja kuulosti Joseph Smithiltä. Tämän ihmeen lisäksi monet pyhistä tunsivat lisäksi Pyhän Hengen todistavan heille, että Brigham Young ja kahdentoista koorumi olivat Jumalan kutsumia johtamaan kirkkoa. Tämän kokouksen päätteeksi Nauvoon pyhät antoivat yksimielisesti tukensa kahdentoista apostolin koorumille, joka johtaisi kirkkoa Brigham Youngin johdolla. Kaikki kirkon jäsenet eivät lopulta kuitenkaan päättäneet seurata apostoleja. Sen sijaan jotkut ihmiset päättivät seurata yksittäisiä ihmisiä kuten Sidney Rigdonia ja James Strangia, joista kumpikin perusti oman kirkkonsa.

